บทความวิจัย

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ*

CAUSAL FACTORS INFLUENCING THE PREVENTION CYBERCRIMES AMONG PERSONNEL IN THE ROYAL THAI POLICE

อิสเรศวร์ ลักษมีพิเชษฐ์
Issares Luxmeepichet
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ นครปฐม ประเทศไทย
Royal Police Cadet Academy, Nakhon Pathom, Thailand
*Corresponding author E-mail: issares_63@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตรวจสอบแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กำลังพลที่ปฏิบัติงานในกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี จำนวน 500 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตามสัดส่วน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.80 เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิจัย และวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติทุกตัวแปรอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยตัวแปร “ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี” มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า โมเดลการวัดยืนยันองค์ประกอบย่อยของตัวแปรทั้ง 7 ตัวแปรและมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และโมเดลโครงสร้างมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลรวมต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี คือ ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี ความเชื่อในความสามารถของตนเอง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ความไว้วางใจ และการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี ตามลำดับ ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปรสามารถอธิบายการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีทางบวก (R^2) ได้เท่ากับ 0.89

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงสาเหตุ, การป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี, การยอมรับเทคโนโลยี, กำลังพลตำรวจ, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

* Received 13 December 2024; Revised 4 March 2025; Accepted 7 March 2025

Abstract

`This research article aims to study the factors influencing the prevention of technology related crimes by personnel in the Royal Thai Police. It examines the causal relationship model of technology crime prevention among personnel in the Royal Thai Police with empirical data and explores the impact of factors influencing the prevention of technology-related crimes by personnel in the Royal Thai Police. This is a quantitative research study. The sample group consists of 500 personnel working in the Technology Crime Investigation Division of the Royal Thai Police, selected using proportional random sampling. The research tool is a questionnaire with a reliability value greater than 0.80. Data was collected using the questionnaire. The statistics used in the research and data analysis include mean, standard deviation, and structural equation modeling analysis. The research results found that all variables influencing the prevention of technology-related crimes by personnel in the Royal Thai Police were at a agree level, with the variable " intention to use technology" having the highest mean. The causal relationship model of technology crime prevention by personnel in the Royal Thai Police showed that the measurement model confirmed the subcomponents of all seven variables and was consistent with empirical data. The structural model also aligned with the empirical data. The causal factors with the most significant influence on the prevention of technology-related crimes include the intention to use technology, perceived ease of use of technology, self-efficacy, subjective Norm, trust, and perceived usefulness of technology, respectively. These factors were statistically significant at the .01 level. The six variables together explained positive technology crime prevention (R^2) at 0.89.

Keywords: Causal Factor, Prevention Cybercrimes, Technology Acceptance, Police Personnel, The Royal Thai Police

บทนำ

ปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรามากยิ่งขึ้น ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างก้าวกระโดด พิจารณาจากสถิติผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 66.7 ในปี 2562 เป็นร้อยละ 88.4 ในปี 2566 เนื่องจากมีอุปกรณ์ที่ผู้ใช้สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้หลากหลายชนิด เช่น คอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา ประกอบกับกับนโยบายของรัฐบาลไทยมุ่งเน้นแนวทางการพัฒนาประเทศไปสู่ประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) ด้วยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม นั่นก็คือการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ซึ่งจะเป็นการช่วยยกระดับรายได้ของประชากรในประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง ในขณะเดียวกันต้องเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ อย่างมากมาย โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการละเมิดจริยธรรมและความมั่นคงปลอดภัยทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การให้บริการผ่านอินเทอร์เน็ต รวมถึงซอฟต์แวร์ยังมีช่องโหว่ มีผู้ใช้บางคนใช้งาน

คอมพิวเตอร์อย่างขาดคุณธรรมและจริยธรรม จนก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2567)

อาชญากรรมทางเทคโนโลยีเป็นอาชญากรรมที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาทั้งทางด้านสังคมและทางด้านเศรษฐกิจ เช่น การค้า การเงินการธนาคาร เป็นต้น สถานการณ์อาชญากรรมทางเทคโนโลยีได้ทวีความรุนแรงและมีความสลับซับซ้อนของการกระทำความผิดมากขึ้นตามลำดับ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่สำคัญและส่งผลกระทบเกี่ยวกับความมั่นคงของประชาชนและของประเทศชาติในทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับนโยบายที่มีผลกระทบต่อสังคมโดยกว้างอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน การป้องกันเป็นแนวทางเชิงรุกที่สำคัญ ถึงแม้อาชญากรรมทางเทคโนโลยีจะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเดิม แต่วิธีการที่คนร้ายใช้ในการเข้าถึงเหยื่อและวิธีการโอนเงิน (เป็นวิธีใหม่ๆ ที่อาศัยเทคโนโลยี ซึ่งเป็นเรื่องใหม่ในสังคมไทยและสังคมโลก แม้ว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อดูแลคดีอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศจากโครงสร้างของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้แก่ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ปอท.) ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางเทคโนโลยี และรัฐบาลได้บังคับใช้พระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ. 2566 กฎหมายหรือกระบวนการป้องกันมิให้ประชาชนตกเป็นเหยื่ออาจยังตามไม่ทัน ตลอดจนยังไม่เอื้อต่อการทำงานของหน่วยงานให้บริการ หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ทำให้คนร้ายใช้เป็นช่องโหว่ในการกระทำความผิด (ชฎาภรณ์ สิงห์แก้ว และคณะ, 2564)

ในปัจจุบัน ยังมีการศึกษาการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีน้อยมาก ทฤษฎีหนึ่งที่น่าสนใจ คือ ทฤษฎีแบบจำลองการยอมรับนวัตกรรม (Technology Acceptance Model: TAM) ของ Davis et al ซึ่งเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ตลอดจนปัจจัยที่เกี่ยวกับการยอมรับและการใช้ แบบจำลองดังกล่าวนำมาใช้ในการอธิบายพฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยีของบุคคลอย่างแพร่หลาย อธิบายว่าบุคคลหนึ่งจะมีการยอมรับเทคโนโลยีได้เกิดจากปัจจัยหลัก 2 ประการ ได้แก่ 1) การรับรู้ถึงประโยชน์ และ 2) การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน แต่มีงานวิจัยเป็นจำนวนน้อยที่ศึกษาถึงการรับรู้ประโยชน์ และการรับรู้ความง่ายในการใช้งานและปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลพฤติกรรมการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (Davis, F. D. et al., 1989)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว จึงสนใจที่จะศึกษา เรื่อง แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการป้องกันอาชกรรมทางเทคโนโลยีในกำลังพลตำรวจ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลตำรวจ ตรวจสอบแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลตำรวจในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งนี้เพื่อนำมาพัฒนาเป็นแนวทางช่วยให้เกิดแนวทางการป้องกันอาชกรรมทางเทคโนโลยีต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2. เพื่อตรวจสอบแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบวิจัย เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methodology)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กำลังพลที่ปฏิบัติงานในกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 1,705 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้กฎอย่างง่ายว่าด้วยอัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างและจำนวนพารามิเตอร์ ควรจะเป็น 15 - 20 เท่าต่อ 1 พารามิเตอร์ที่เป็นตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variables) (Hair, J. F. et al., 2019) การวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปรสังเกตได้ 21 ตัวแปร ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่มีความเหมาะสมและเพียงพอ จึงควรมีอย่างน้อย 315 - 420 ตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Comrey, A. L. & Lee, H. B. (Comrey, A. L. & Lee, H. B., 1992) ที่แนะนำว่าขนาดกลุ่มตัวอย่าง 500 ตัวอย่าง เป็นจำนวนที่อยู่ในเกณฑ์ที่ดี เนื่องจากเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร (Multivariate Analysis) จึงสุ่มตัวอย่างโดยสุ่มตามสัดส่วน (Proportional Allocation) ได้จำนวน 500 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งได้สร้างและพัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและกรอบแนวคิดในการวิจัย ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy: SE) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ทักษะที่เพียงพอ สำหรับจัดการกับภัยคุกคามจากอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (SE1) การใช้งานโปรแกรมต่าง ๆ ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยจากอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (SE2) ความสามารถควบคุมและป้องกันตนเองจากการโจมตีระบบสารสนเทศของจากอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ได้ (SE3) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm: SN) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ การปฏิบัติตามบุคคลรอบข้างเพื่อป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (SN1) การปฏิบัติตามบุคคลรอบข้างเพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเทคโนโลยี (SN2) การปฏิบัติตามบุคคลรอบข้างรักษาความปลอดภัยจากอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (SN3) ความไว้วางใจ (Trust: TR) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ การมองในแง่ดีเกี่ยวกับความปลอดภัยของอินเทอร์เน็ตจากอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (TR1) ความมั่นใจว่าอินเทอร์เน็ตปลอดภัยจากอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (TR2) ความพอใจกับความปลอดภัยของอินเทอร์เน็ตจากอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (TR3) การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี (Perceived Ease of Use: PEOU) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ การรับรู้การเรียนรู้ง่ายของเทคโนโลยีป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (PEOU1) ความคาดหวังต่อการเรียนรู้ง่ายของเทคโนโลยีป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (PEOU2) เทคโนโลยีป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีง่ายต่อการใช้ในอนาคต (PEOU3) การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี (Perceived Usefulness: PU) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือแอปพลิเคชันสามารถช่วยป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (PU1) การใช้เทคนิคต่าง ๆ สามารถป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (PU2) การใช้เทคโนโลยีส่วนขยายสามารถป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (PU3) ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี (Intention: INT) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความเต็มใจใช้เทคโนโลยีป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (INT1) การใช้

เทคโนโลยีป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีในอนาคต (INT2) การแนะนำผู้อื่นใช้เทคโนโลยีป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (INT3) การป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (Preventing Cybercrimes: PVC) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ การฝึกอบรมใช้เทคโนโลยีเพื่อป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (PVC1) การใช้เทคโนโลยีเพื่อป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีวันละหลายครั้ง (PVC2) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเทคโนโลยี (PVC3) แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5 คะแนน
เห็นด้วย 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 คะแนน

และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนของ Best, J. W. & Kahn, J. V. ดังนี้ (Best, J. W. & Kahn, J. V., 2014)

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.50 - 5.00
เห็นด้วย	3.50 - 4.49
ไม่แน่ใจ	2.50 - 3.49
ไม่เห็นด้วย	1.50 - 2.49
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.00 - 1.49

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้นำเครื่องมือให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาสาระความเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ พบว่า ข้อคำถามในแบบสอบถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 สอดคล้องเป็นรายข้อของ Turner, R. C. & Carlson, L. คือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้ จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient, α) เกณฑ์ที่ใช้ตัดสินความเชื่อมั่นของ Eisinga, R. et al. คือ มีค่าความเชื่อมั่น 0.80 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่าแต่ละปัจจัยมีค่าตั้งแต่ 0.81 - 0.89 และมีค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ 0.80 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นสูงและสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (Turner, R. C. & Carlson, L., 2003); (Eisinga, R. et al., 2012)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างเข้าตอบแบบสอบถามใน Google form โดยผู้วิจัยได้ขอ e-mail ของกลุ่มตัวอย่างทีถูกสุ่ม จากนั้นจึงได้ส่ง e-mail แนะนำตนเองและวัตถุประสงค์การวิจัยและลิงก์ Google form กำหนดระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 2 สัปดาห์

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ 1) การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวแปรต่าง ๆ ในโมเดล และ 2) การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน ตรวจสอบปัญหาตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเองสูง (Multicollinearity) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) พบว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เกิน 0.80 จากนั้น วิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง (Structural equation modeling) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มี 2 ขั้นตอนประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์โมเดลการวัด (Measurement model) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์โมเดลโครงสร้าง (Structural Model) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Assessment of Model Fit) ตามเกณฑ์ Goodness of fit ดังนี้ p-value > 0.05, χ2 /df ≤ 2.00, GFI >0.90, AGFI >0.90, CFI >0.90, RMSEA <0.05, SRMR <0.05, CN>200 (Hair, J. F. et al., 2019)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปร

ตัวแปร	$\bar{x}$	SD	ระดับ	ความเบ้	ความโด่ง
ความเชื่อในความสามารถของตนเอง	3.63	0.71	เห็นด้วย	-0.38	0.24
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	3.80	0.63	เห็นด้วย	-0.39	0.53
ความไว้วางใจ	3.83	0.62	เห็นด้วย	-0.37	0.60
การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี	3.59	0.65	เห็นด้วย	-0.24	0.19
การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี	3.55	0.62	เห็นด้วย	-0.10	0.35
ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี	4.04	0.56	เห็นด้วย	-0.13	0.26

จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พบว่า ทุกตัวแปรอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยตัวแปร “ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี” มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x}$ = 4.04, SD = 0.56) และตัวแปร “การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี” มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x}$ = 3.55, SD = 0.62) เมื่อพิจารณาการแจกแจงความเบ้และความโด่งของตัวแปรต่าง ๆ พบว่า ค่าความเบ้มีค่าอยู่ระหว่าง -0.39 ถึง -0.10 และค่าความโด่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.19 ถึง 0.60 ซึ่งมีค่าไม่เกิน ±2 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ผลการตรวจสอบแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัด ยืนยันองค์ประกอบย่อยของตัวแปรทั้ง 7 ตัวแปรและมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ขั้นตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลโครงสร้าง พบว่า แบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ Goodness of fit ดังนี้

ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.19 ค่าความน่าจะเป็น (p-value) เท่ากับ 0.07 ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสอง เคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ 0.02 ค่าดัชนีมาตรฐานของรากกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (SRMR) เท่ากับ 0.03 ค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.99 และค่าขนาดตัวอย่างวิกฤต (CN) เท่ากับ 656.84 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ดัชนีที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องและความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของแบบจำลอง

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าที่ได้
ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df)	$\leq$ 2.00	1.19
ค่าความน่าจะเป็น (p-value)	$>$ 0.05	0.07
ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI)	$\geq$ 0.90	0.99
ค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI)	$\geq$ 0.90	0.98
98 ค่าดัชนีความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI)	$\geq$ 0.90	0.96
ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสอง (RMSEA)	$\leq$ 0.05	0.02
ค่าดัชนีมาตรฐานของรากกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ(SRMR)	$\leq$ 0.05	0.03
ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤต (CN)	$>$ 200	656.84

ผลการศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง (Direct Effect: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect: IE) และอิทธิพลโดยรวม (Total Effect: TE) แสดงได้ดังตารางที่ 3 และภาพที่ 1

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม

อิทธิพลของตัวแปร	DE	IE	TE	อิทธิพลของตัวแปร	DE	IE	TE
SE → PU	0.27**	-	0.27**	SE → INT	-	0.38**	0.38**
SE → PEOU	0.42**	-	0.42**	SE → PVC	-	0.22**	0.22**
SN → PU	0.99**	-	0.99**	SN → INT	-	0.33**	0.33**
SN → PEOU	0.20*	-	0.20*	SN → PVC	-	0.19**	0.19**
TR → PU	0.22**	-	0.22**	TR → INT	-	0.21**	0.21**
TR → PEOU	0.32**	-	0.32**	TR → PVC	-	0.12**	0.12**
PU → INT	0.17**	-	0.17**	PU → PVC	-	0.10**	0.10**
PEOU → INT	0.79**	-	0.79**	PEOU → PVC	-	0.45**	0.45**
INT → PVC	0.58**	-	0.58**				

R^2 ตัวแปรแฝง	PU	PEOU	INT	PVC
	0.72	**0.77**	**0.84**	**0.89**

หมายเหตุ **p-value < 0.01 และ R^2 หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า 1) ความเชื่อในความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.27 ความเชื่อในความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.42 ความเชื่อในความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.38 ความเชื่อในความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.22 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 2) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.99 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.20 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.33 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.19 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 3) ความไว้วางใจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.22 ความไว้วางใจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.32 ความไว้วางใจมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.21 ความไว้วางใจมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.12 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 4) การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยีมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.17 การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยีมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.10 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 5) การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.79 การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.45 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 6) ความตั้งใจใช้เทคโนโลยีมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.58 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลรวมต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ได้แก่ ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี (TE = 0.58) การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี (TE = 0.45) ความเชื่อในความสามารถของตนเอง (TE = 0.22) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (TE = 0.19) ความไว้วางใจ (TE = 0.12) และการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี (TE = 0.10) ตามลำดับ โดยตัวแปรทั้งหกตัวแปรสามารถอธิบายการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีทางบวก (R^2) ได้เท่ากับ 0.89 (89.0%)

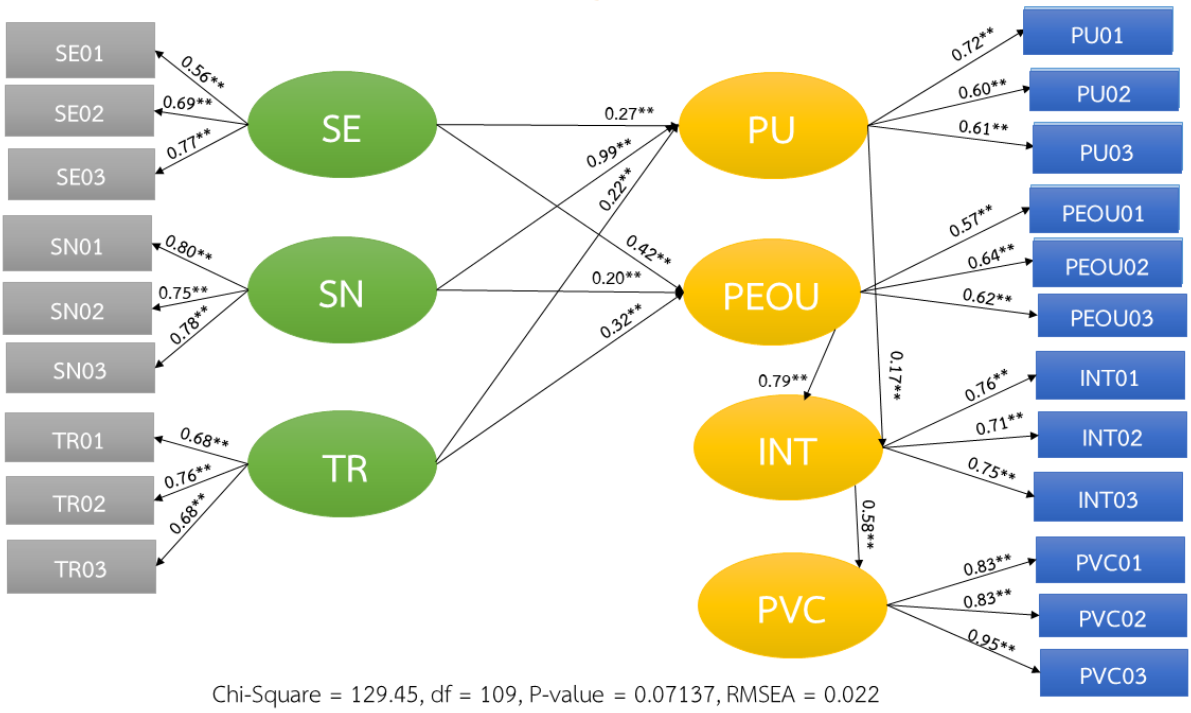

ภาพที่ 1 แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

จากภาพที่ 1 อธิบายได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี คือ ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีและการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี อิทธิพลทางอ้อมต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีผ่านความตั้งใจใช้เทคโนโลยี ความเชื่อในความสามารถของตนเอง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความไว้วางใจ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีผ่านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยีและความตั้งใจใช้เทคโนโลยี

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มี “ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี” มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เพราะความตั้งใจใช้เทคโนโลยีเป็นสถานการณ์ที่ผู้ใช้มีแนวโน้มผลักดันให้เกิดพฤติกรรมใช้เทคโนโลยีต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ Melović, B. et al. ซึ่งพบว่าความตั้งใจใช้เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Melović, B. et al., 2021) แสดงให้เห็นว่า ความตั้งใจใช้เทคโนโลยีเป็นตัวแปรสำคัญที่นำไปสู่พฤติกรรมการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

ผลการตรวจสอบแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่พัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และค่า Goodness of Fit ทุกค่าผ่านตามเกณฑ์

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการทบทวนวรรณกรรมและการพัฒนาแบบจำลองในงานวิจัยนี้ทำได้ถูกต้องสอดคล้องกับความเป็นจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Choudhury, A. & Shamszare, H. ซึ่งศึกษาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Choudhury, A. & Shamszare, H., 2023) แสดงให้เห็นว่าการทบทวนวรรณกรรมและการพัฒนาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุในการวิจัยครั้งนี้ทำได้ถูกต้องสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของกำลังพลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีดังนี้ 1) ความเชื่อในความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี เพราะผู้ใช้งานมีความเชื่อในความสามารถของตนเองในการใช้เทคโนโลยีทำให้รับรู้ว่าเทคโนโลยีมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hassan, S. et al. ซึ่งพบว่า ความเชื่อในความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ ความเชื่อในความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี และความเชื่อในความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยี เพราะผู้ใช้งานมีความเชื่อในความสามารถของตนเองในการใช้เทคโนโลยี จึงเกิดการรับรู้ความง่ายในการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต (Hassan, S. et al., 2024) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Usman, O. et al. ซึ่งพบว่า ความเชื่อในความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเพราะผู้ใช้งานมีความเชื่อในความสามารถของตนเองในการใช้เทคโนโลยี จึงต้องป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่มีมากขึ้นในปัจจุบัน (Usman, O. et al., 2021) แสดงให้เห็นว่า ความเชื่อในความสามารถของตนเองส่งเสริมการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี และการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี ตลอดจนความตั้งใจใช้เทคโนโลยี 2) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี เพราะการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เป็นการเชื่อบุคคลผู้อื่นที่มีความสำคัญกับตน เช่น พ่อแม่ เพื่อน หรือกลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ในการใช้เทคโนโลยีทำให้รับรู้ว่าเทคโนโลยีมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ Usman, O. et al. ซึ่งพบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี และยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยี เพราะการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เป็นการเชื่อบุคคลผู้อื่นที่มีความสำคัญกับตน เช่น พ่อแม่ เพื่อน หรือกลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ในการใช้เทคโนโลยีจึงเกิดการรับรู้ความง่ายในการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต (Usman, O. et al., 2021) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Alanazi, M. et al. ซึ่งพบว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเพราะการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เป็นการเชื่อบุคคลผู้อื่นที่มีความสำคัญกับตน เช่น พ่อแม่ เพื่อน หรือกลุ่มอ้างอิงต่าง ๆในการใช้เทคโนโลยี จึงต้องป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่มีมากขึ้นในปัจจุบัน (Alanazi, M. et al., 2022) แสดงให้เห็นว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงส่งเสริมการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี และการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี ตลอดจนความตั้งใจใช้เทคโนโลยี 3) ความไว้วางใจมีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี เพราะผู้ใช้งานมีการรับรู้ว่าเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมีความปลอดภัยทำให้รับรู้ว่าเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ Alifiardi, A. A. ซึ่งพบว่า ความไว้วางใจมีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ ความไว้วางใจมีอิทธิพลทางตรง

ต่อการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีการใช้เพราะความไว้วางใจทำให้เกิดความเชื่อมั่นต่อเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตจึงเกิดการรับรู้ความง่ายในการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต (Alifiardi, A. A., 2019) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hansen, J. M. et al. ซึ่งพบว่า ความไว้วางใจมีอิทธิพลต่อการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน ความไว้วางใจมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยี เพราะความไว้วางใจทำให้ผู้ใช้งานมองในแง่ดีเกี่ยวกับความปลอดภัยของอินเทอร์เน็ต จึงเกิดความตั้งใจใช้เทคโนโลยี (Hansen, J. M. et al., 2018) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ De Kimpe, L. et al. ซึ่งพบว่าความไว้วางใจมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความตั้งใจ ความไว้วางใจมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเพราะทำให้ผู้ใช้งานมองอินเทอร์เน็ตมีความปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันสังคมมีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีมากขึ้น จึงต้องป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (De Kimpe, L. et al., 2022) และยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Choudhury, A. & Shamszare, H. ซึ่งพบว่า ความไว้วางใจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยี (Choudhury, A. & Shamszare, H., 2023) แสดงให้เห็นว่า ความไว้วางใจส่งเสริมการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี และการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี ตลอดจนความตั้งใจใช้เทคโนโลยี 4) การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยีมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยีสอดคล้องกับทฤษฎีแบบจำลองการยอมรับนวัตกรรม (Technology Acceptance Model: TAM) ซึ่งกล่าวว่า เมื่อผู้ใช้งานเผชิญหน้ากับเทคโนโลยีใหม่ๆ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีของเขาปัจจัยหนึ่ง คือ การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยีอันส่งผลทางอ้อมให้เกิดพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีได้แก่ การป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ Shaw, N. & Sergueeva, K. ซึ่งพบว่า การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยีซึ่งส่งผลต่อความตั้งใจในการยอมรับการใช้งานเทคโนโลยี (Shaw, N. & Sergueeva, K., 2019) แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยีช่วยเพิ่มความตั้งใจใช้เทคโนโลยีและมีแนวโน้มให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี 5) การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยีสอดคล้องกับทฤษฎีแบบจำลองการยอมรับนวัตกรรม (Technology Acceptance Model: TAM) ซึ่งกล่าวว่า เมื่อผู้ใช้งานเผชิญหน้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีปัจจัยหนึ่ง คือ การรับรู้ความง่ายของการใช้งานเทคโนโลยีซึ่งส่งผลต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการยอมรับการใช้งานเทคโนโลยีอันส่งผลทางอ้อมให้เกิดพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีได้แก่ การป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ Alshurideh, M. T. et al. ซึ่งพบว่า การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยีส่งผลต่อความตั้งใจในการยอมรับการใช้งานเทคโนโลยี (Alshurideh, M. T. et al., 2021) แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีช่วยเพิ่มความตั้งใจใช้เทคโนโลยีและมีแนวโน้มให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี และ 6) ความตั้งใจใช้เทคโนโลยีมีอิทธิพลทางตรงต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี กล่าวได้ว่า ความตั้งใจเป็นความมุ่งมั่นที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมหรือการกระทำซึ่งเกิดความสำเร็จได้ ความตั้งใจจึงเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมหรือการกระทำตามความต้องการของมนุษย์ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ayanwale, M. A. et al. ซึ่งพบว่า ความตั้งใจใช้เทคโนโลยีส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Ayanwale, M. A. et al., 2023) แสดงให้เห็นว่า ความตั้งใจใช้เทคโนโลยีทำให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยเรื่องนี้ ได้พบองค์ความรู้ใหม่ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำไปสู่การป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีในกำลังพลตำรวจ ได้แก่ ความเชื่อในความสามารถของตนเอง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ความไว้วางใจ การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี การให้ความสำคัญกับทุกปัจจัยดังกล่าวข้างต้นให้สนับสนุน สอดคล้องและไปในทิศทางเดียวกันเป็นอย่างดี ดังแสดงในภาพที่ 2

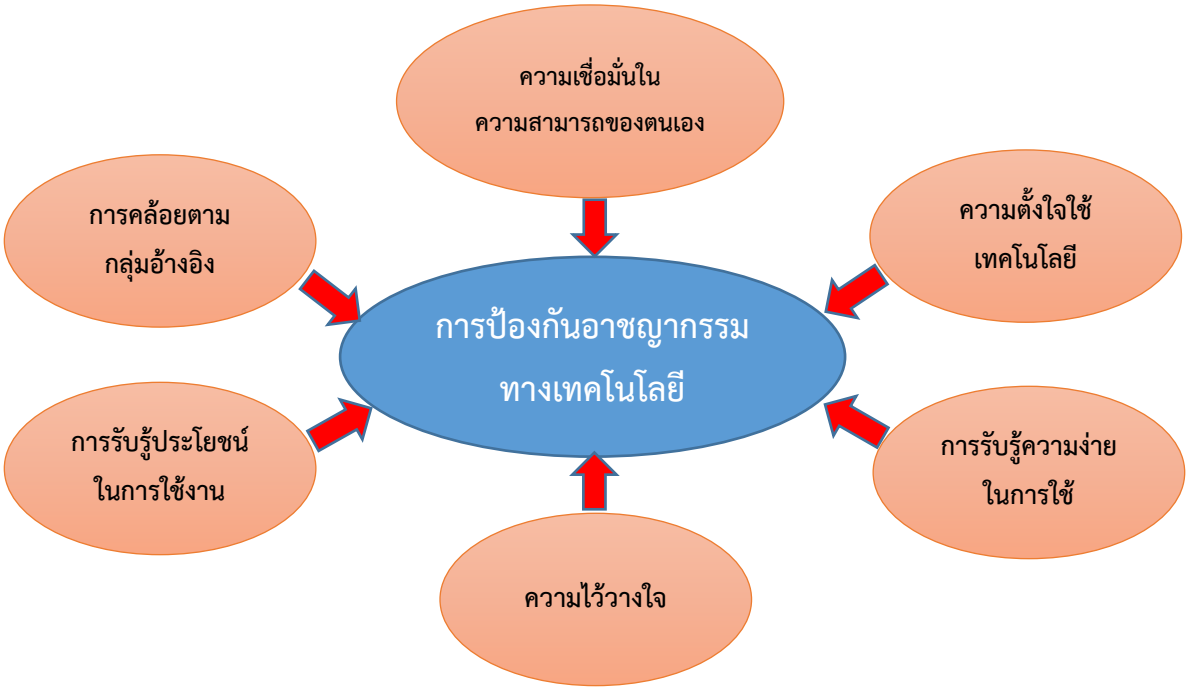

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

จากภาพที่ 2 แสดงว่า ความเชื่อในความสามารถของตนเอง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ความไว้วางใจ การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี และความตั้งใจใช้เทคโนโลยี ตัวแปร ทั้ง 6 ตัวแปร ส่งเสริมและผลักดันให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้ สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี อยู่ในระดับเห็นด้วย โดย “ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี” มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ตรวจสอบแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการป้องกันอาชกรรมทางเทคโนโลยีในกำลังพลตำรวจมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลรวมต่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ได้แก่ ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี ความเชื่อในความสามารถของตนเอง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ความไว้วางใจ และการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานเทคโนโลยี ตามลำดับ จากข้อค้นพบดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย คือ ผู้บังคับบัญชาของ

หน่วยงานต้องส่งเสริมการให้ความรู้การป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อให้เกิดความตั้งใจใช้เทคโนโลยีและการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ กำลังพลตำรวจต้องฝึกใช้เทคโนโลยีใหม่ในการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีและสนับสนุนการใช้กับเพื่อนร่วมงานและผู้เกี่ยวข้อง และข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป คือ การนำกรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้ไปทดสอบกับกลุ่มอื่น ๆ เช่น ข้าราชการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ชฎาภรณ์ สิงห์แก้ว และคณะ. (2564). บทบาทภาครัฐในการป้องกันอาชญากรรมไซเบอร์เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 18(1), 539-552.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2567). สรุปผลที่สำคัญการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2566. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

Alanazi, M. et al. (2022). Exploring the factors that influence the cybersecurity behaviors of young adults. Computers in Human Behavior, 136(2022), 107376. https://doi.org/10.1016/j.chb.2022.107376.

Alifiardi, A. A. (2019). The influence of perceived usefulness, ease of use, trust, and risk towards Gojek actual usage with behavioral intention to use as intervening variable. Jurnal Ilmiah Mahasiswa FEB, 7(2), 1-21.

Alshurideh, M. T. et al. (2021). The moderation effect of gender on accepting electronic payment technology: a study on United Arab Emirates consumers. Review of International Business and Strategy, 31(3), 375-396.

Ayanwale, M. A. et al. (2023). A Structural equation approach and modelling of pre-service teachers' perspectives of cybersecurity education. Education and Information Technologies, 29(3), 3699-3727.

Best, J. W. & Kahn, J. V. (2014). Research in Education. (10th ed.). Harlow England: Pearson Education.

Choudhury, A. & Shamszare, H. (2023). Investigating the impact of user trust on the adoption and use of ChatGPT: Survey analysis. Journal of Medical Internet Research, 25(2023), e47184. https://doi.org/10.2196/47184.

Comrey, A. L. & Lee, H. B. (1992). A first course in factor analysis. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.

Davis, F. D. et al. (1989). User acceptance of computer technology: A comparison of two theoretical models. Management Science, 35(8), 982-1003.

De Kimpe, L. et al. (2022). What we think we know about cybersecurity: an investigation of the relationship between perceived knowledge, internet trust, and protection motivation in a cybercrime context. Behaviour and Information Technology, 41(8), 1796-1808.

Eisinga, R. et al. (2012). The reliability of a two-item scale: Pearson, Cronbach or Spearman-Brown. International Journal of Public Health, 58(4), 637-642.

Hair, J. F. et al. (2019). Multivariate Data Analysis. (8th ed.). Hamphire: Cengage.

Hansen, J. M. et al. (2018). Risk, trust, and the interaction of perceived ease of use and behavioral control in predicting consumers' use of social media for transactions. Computers in Human Behavior, 80(2018), 197-206.

Hassan, S. et al. (2024). Staying one step ahead: Exploring protection motivation theory to combat cyber-fraud among e-services users. Procedia Computer Science, 234(2024), 1364-137.

Melović, B. et al. (2021). Determinants of millennials' behavior in online shopping-implications on consumers' satisfaction and e-business development. Technology in Society, 65(2021), 101561. https://doi.org/10.1016/j.techsoc.2021.101561.

Shaw, N. & Sergueeva, K. (2019). The non-monetary benefits of mobile commerce: extending UTAUT2 with perceived value. International Journal of Information Management, 45(2019), 44-55.

Turner, R. C. & Carlson, L. (2003). Indexes of item-objective congruence for multidimensional items. International Journal of Testing, 3(2), 163-171.

Usman, O. et al. (2021). The effect of computer self-efficacy and subjective norm on the perceived usefulness, perceived ease of use and behavioural intention to use technology. IBIMA Business Review, 2020(2020), 753259. https://doi.org/10.5171/2020.753259.